

חלקים. ובי שמעון אמר, על
קדרים למקומם, שהרי הפל
נעשה בסוד קדוש, והפל בסוד
אחר.

ויקף אברהם ויקח אשה ושםה
קיטורה. קיטורה זו היא הגור.
שהרי שניינו, אחר שנפרדה הגור
מאברהם וטעתה אחר גלולי
אבקה, אמר בך נקשלה
למעשים כשרים, וממושם בך
השתנה שמה ונקראה קיטורה
במעשים כשרים, ושלחה
אברהם ולקח אותה לאשה.
מפני ששנני שם מכפר על
חתאים, ועל בן השתנה שמה.
ויקף אברהם. מה זה ויקף? אם
תאמר שהוא הווסף על שרה -
לא בך! אלא בימי שרה הגדוג
עמה פעם אחת, ואחר בך גרש
אותה על עסקי ישמעאל, ואחר
בך ויסף, כמו מקדם פעם
אחרת על מה שנשא אומה
בראשונה. וילפי ששנינה
מעשית, בך גם שנה שמה.

בא ראה, שאמר רבוי אלען,
ובאבא יצחק האלה שרה אמרו
שהתגלתה דמות שרה, וייצחק
התהנים אחרי שהתגלתה אמרו
וاثת דמותה קיה וואה כל יום.
ואברהם, אף על גב שנשא, לא
נכנס לאוthon הבת, ולא הבניס
את אותה האשה לשם כדי
שפחה לא תירש גברתת.
ובאהל שרה לא נראהתה אשה
אחרת, אלא רבקה.

ואף על גב שאברהם היה יודע
שדמותה של שרה נגלה בשם
השער ליצחק אותו האהן,
לראות את הדמות של אמרו בכל
יום. יצחק וילא אברהם. זהו
שפחות ויפן אברהם את כל
אשר לו ליצחק. את כל אשר לו
דורקן, זו אותה הדמות של
שרה באותו המפשך.

בשרה, יצחק ברבקה, ולקבב פרווייהו היו
ארבע נשים ליעקב בתריין חולקין. רבוי שמעון
אמר סליקו מלין לאתריהו. דהא כלא ברזא
קדייש אתעבד וכלא ברזא חדא:

ו יוסף אברהם ויקח אשה ושםה קיטורה.
קיטורה דא היא הגור. דהא תנין בתר
דאთפרשא הגור מגיה דאברהם וטעית בתר
גלולי דאבוה, לבתר אתקסרא בעובדין
דכשון, ובגין בך אשטני שמה ואקרי קיטורה
בעובדין דכשון, ושדר אברהם ונשכה ליה
לאנטנו. מפני דשנני שם מא מכפר חובין, ועל
דא אשטני שמה.

ו יוסף אברהם, מי וווסף, אי תימא דעת
שרה איהו דאוסיף, לאו הבי. אלא
ביוומה דשרה איזדוג בהדרה זמנא חדא,
ולבתר פריך לה על עסקי דישמעאל, ולבתר
ו יוסף פמלקדמן זמנא אחרת על מה דנסיב
לה בקדמיתא. וכפום דשנני עובדיה בכינמי
שנני שמה.

הא חי, דאמר רבוי אלען ויביאך יצחק
האהלה שרה אמרו. דאתגליא דיווקנא
דשרה וייצחק אתנהם אחריו דאתגליא אמרו,
ודיוקנא קוה חמי כל יומא. ואברהם אף על
גב דאיןסיב לא עאל בההוא ביתא ולא עайл
לה להאי אתה פמן, בגין דשפחה לא תירש
גבירותה. ובאהל דשרה לא אהזוי אתה
את Hera ואלה רבקה.

וabraham אף על גב דיהוה ידע דיווקנא דשרה
אתגליא פמן, שבקייה לייצחק ההייא
אלה למיחמי דיווקנא דאמיה כל יומא. יצחק
ולא אברהם, הרא הוא דכתיב וייתן אברהם את
כל אשר לו ליצחק. את כל אשר לו דיבקא, דא
ההייא דיווקנא דשרה בההוא משכנא.

דבר אחר ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק, סוד האמונה העליונה שידפק יצחק בדעתו חלקו בראי. בא ראה, אכן נכללו [ים עם אש] אש עם מים. וראי אש נושא מים. משמעו ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק, זה הימים שנקללים באש. ובראשו נהנה נכללו ימ' אש ומים. מה? בשעה שעקד את יצחק לעשות בו דין, אז נכללה האש בעמיהם. וכן נכללו מים באש, שהכל היה בסוד האמונה העליונה.

ולבני הפליגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתקנות. מה זה מתקנות? אלו האדרדים הדרוגות הפתחות ששם שמות של צדדי רוח הטמאה כדי להשלים את הדרוגות, והתעללה יצחק על הפל באמונה העליונה בראי. בני הפליגשים - אלו היו בני קטוירה. פילגש בראשונה, ופלגש בעית. רבי חייא אמר, פילגשים ממש. וישראל מעלה יצחק בנו - שלא לשלט אצל יצחק. בעודנו חי - בעוד ש아버יהם היה חי וקיים בעולם, שלא יתרגו בו אחר קה, וכדי שיצחק יתunker בצד הדין הקשה העליון שיתגבר על כלם וכלם יכנעו לבניו. קרמה אל הארץ קדם - מושום שם הם צדדי הփשים הטמאים.

בא ראה, כתוב (מלכים-א ח) ותרב חכמתו שלמה מחייבת כל בני קדם. אלו הם שהיו מבני (ה) בני פילגשים של אברהם. והריב בארנו שהרי באומת קורי קדם הם מלמדים בשפם לבני אדם, ומאותה הארץ קדם יצאו לבן ובעור ובלעם, וכלם מclfשים, והריב באורהו.

רבי חזקיה פתח ואמר, (ישעה מט)

דבר אחר ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק, רזא דמהימנותא עלאה לאתדקא יצחק בדרגא דחולקיה בדקא יאות. פא חזי, הכא אתכליל (ס"א מיא באשא) אשא במייא, ורקאי אשא נטיל מייא, משמעו ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק דא מייא דאתכליל באש. ובקדמיתא אתכליל קחדא אשא במייא. אימתי, בשעתא דעקב ליה ליצחק למUPER ביה דין אדין אתכליל אשא במייא. והשתא אתכלילו מיא באש, למחיי:

כלא רזא דמהימנותא עלאה:
ולבני הפליגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתקנות. מיי מתקנות. אלין סטרי דרגין טפאיין דאיןון שםהן דסטרי רוח מסאבה בגין לאשלמא דרגין, ואסתלק יצחק על כלא במשימוניתא עלאה בדקא חזי.

בני הפליגשים, אלין הו בני קטורה פליגש בקדמיתא ופלגש השטא. רבי חייא אמר פליגשים ממש. וישלחם מעלה יצחק בנו, דלא לשולטאה לגביה ד יצחק. בעודנו חי, בעוד דהוה אברהם חי וקאים בעולם דלא יקטרגון ליה לבתר, ובгин דיתפקן יצחק בסטר דין קשייא עלאה לאתתקפה על כלחו, וכלהו אתפפין קפיה. קדמה אל ארץ קדם, בגין דטמן איןון סטרי חרשוי מסאבי.

פא חזי, כתיב (מלכים א ח) ותרב חכמתו שלמה מהכמת כל בני קדם. אלין איןון דהו מبني (איין) בני הפליגשים ד אברהם, ורק אוקימנא דהא באינון הררי קדם איןון דאולפין הרשין לבני נשא, ומההיא ארץ קדם נפקו לבן ובעור ובלעם בנו וכלהו חרשוי והא אוקמוּה.

רבי חזקיה פתח ואמר, (ישעה מט) מי נתן